

ogsaa i vor Handelsflaade at give Første-Mester den her ønskede Ansættelsesmaade, der naturligvis i Praksis ikke betyder stort, men jo dog er en social Hævelse af Standen. Jeg kan ikke tro, at de mellemnordiske Aftaler med Hensyn til Søloven her kan komme hindrende i Vejen. Jeg vil henstille til det commendede Udvalg at tage denne Sag under Overvejelse; det er kun en mindre Sag, men jeg tror, at for den Stand, der har ønsket dette Forhold saaledes ændret, har den ikke uvæsentlig Betydning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler har Ordet for en kort Bemærkning.

Sporon-Fiedler: Af Fortrykket ser jeg nu, at det ærede Medlem Hr. P. Andersens Bemærkninger med Hensyn til Mandskabets Lukafer har fundet Sted i en noget anden Forbindelse end af mig antaget; jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse læse disse ganske faa Linier op. Der staar: „Naar Mandskabet er gaaet om Bord mod Kost, Logi og Løn, er Logiet ogsaa deres Logi og ikke Rederens eller nogen andens, de maa selv kunne disponere over det, saa de kan forbyde, at andre faar Adgang til deres Opholdsrum“. Det vilde have været klarere, hvis det ærede Medlem havde føjet til: Selvfølgelig med Undtagelse af Skibsføreren, eller noget lignende. Af det ærede Medlems Udtalelser kan det godt udledes, at det ærede Medlem mener, at heller ikke Skibsføreren skulde have uhindret Adgang til Mandskabets Lukafer. — I Anledning af det ærede Medlem Hr. Niels Petersens Bemærkning om, at det var uheldigt, at der brugtes Ordet interskandinavisk, vil jeg gerne sige, at jeg for min Del har intet imod, at man kæder os sammen med Norge og Sverige under Fællesbetegnelsen Skandinavien, saaledes som man i den store Verden er tilbøjelig til; jeg indrømmer, at efter at Finland er blevet et selvstændigt Rige og er kommet med i Samarbejdet, kan der maaske være Anledning til at tale om de nordiske Riger, men naar der er Tale om Danmark, Norge og Sverige, vil jeg langt foretrække, at de kaldes for Skandinavien, fremfor at vi f. Eks. bliver kædet sammen med Tyskland og bliver kaldt Germanere. Jeg tror ikke, at der er noget som helst forgjort ved, at vi Danske, Norske og Svenske kalder os Skandinavere. Jeg finder, det er et fortræffeligt Ord, og det dækker ganske den Broderskabsfølelse, der er og altid har været mellem disse tre nordiske Riger.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Petersen: Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler finder, at naar man vil tale om Danmark i Forbindelse med Norge og Sverige, er det rimeligt at bruge Betegnelsen Skandinavien og det skandinaviske. Jeg kan ikke forstaa det; men det forekommer mig i øvrigt, at det ærede Medlem glemte eet Broderfolk — han talte ikke om Island. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at Island ogsaa hører til Skandinavien. Forholdet er nu en Gang det, at udadtil fylder Danmark ikke saa overordentlig meget, og derfor tales der om Skandinavien eller den skandinaviske Halvø; den kender man rundt omkring i Europa. Jeg ved ikke, hvorfor vore Bestræbelser nu skal gaa i Retning af at henvende Opmærksomheden udelukkende paa den skandinaviske Halvø, naar man dog i de senere Aar i stadig voksende Grad har været enig om at tale om de nordiske Riger. Netop paa et Felt, hvor det fælles Arbejde finder et af sine allerstærkeste Udtryk, nemlig med Hensyn til det nordiske interparlamentariske Forbund, har Rigsdagsmænd i alle tre Riger været fuldkommen enige om denne Betegnelse. Jeg forstaaer ikke, hvorfor vi skal modarbejde denne Sprogbrug og vende tilbage til Skandinavien.

Fraenkel: Jeg skulde gerne renoncere paa at forlænge denne Debat, hvis jeg delte det ærede Medlem Hr. P. Andersens Forventning om min Nærværelse i Udvalget, men det gør jeg ikke. Derfor er det rigtigt, at jeg siger, hvad jeg har at sige, nu til det ærede Medlems Udtalelser. Lad mig allerførst bemærke, at den Erfaring, som jeg bygger paa med Hensyn til Søloven af 1892, ikke beror paa lange Rejser, som det ærede Medlem mener, men paa i 5 Aar som Konsulatschef at have anvendt denne Lov. Det er noget ganske andet, og det giver mig Ret til at udtale mig om Loven, som jeg har gjort, og jeg fastholder min Vurdering af denne Lov i Kraft af den Erfaring, jeg har fremfor det ærede Medlem. — Vi fik nu gjort Rede for, hvad det ærede Medlem forstaaer ved en Klasselovgivning. Der skulde ligge deri, at der her var overordnede og underordnede paa et Skib. Ja, saa er jeg fuldstændig uenig med det ærede Medlem. Overordnede og underordnede finder man i alle Livets Forhold. Det ærede Medlems Krav der viser tilbage til hans Stilling som Socialdemokrat, idet han tror, at Livet kan